

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

ISTENÉRT RAJONGVA ISTENNEL SZEMBEN

Csodálkozom, hogy attól, aki Krisztus kegyelme által elhívott titeket, ilyen hamar más evangéliumhoz pártoltok; pedig nincsen más. De egyesek megzavartak titeket, és el akarják fordítani a Krisztus evangéliumát. Viszont ha még mi magunk, vagy egy mennyből való angyal hirdetne is nektek evangéliumot azonkívül, amit mi hirdetünk, átkozott legyen! Gal. 1, 6-9

Központi üzenet: Ragaszkodj az evangélium igazságához, nehogy a saját hitbeli fejlődésed úgy lenyűgözzön, hogy

A 95 TÉTEL

Írta és közzétette

LUTHER MÁRTON (1483-1546)

német reformátor 1517.

október 31-én Wittenbergben,
a vártemplom kapujára szögezve.

1. Mikor Urunk és Mesterünk azt mondta: "Térjete meg!" - azt akarta, hogy a hívek egész élete bűnbánatra térés legyen (Mt 4,17).

27. Emberi balgaságot hirdetnek, amikor azt mondják, hogy mihelyt a ládába dobott pénz megcsörren, a lélek azonnal a mennybe száll.

28. Csak annyi bizonyos, hogy a ládában megcsörrenő pénz által nagyra nőhet a haszonlesés és a kapzsiság. Az egyház közbenjáró szolgálatának eredményessége azonban egyedül Isten jó tetszésétől függ.

36. Minden igazán szívén talált keresztyén részesül a bűnhődésnek és a vétkeségnek teljes elengedésében búcsúcédula nélkül is.

37. Aki csak igazi keresztyén, akár élő, akár halott, az részese Krisztus és az anyaszentegyház minden kincsének, s ezt Isten adta néki, búcsúcédula nélkül is.

folytatás a 3. oldalon

törvénykezővé válva ellenségévé válik Istennek!

CSODÁLKOZOM

Az evangélium nem gyerekjáték, hanem élet és halál kérdése. Az, hogy mit gondolunk Jézus Krisztus személyéről, haláláról és feltámadásáról, hatással van a jelenlegi életünkre és az örök életünkre is. Ezért üt meg ilyen határozott hangot Pál apostol a galátákkal szemben. A frissen alapított gyülekezetet hamis tanítók dúlták fel, és gondolataikat féltelmes gyorsasággal fecskendezték be a gyülekezet vérkeringésébe, mint valami vírust. Pál apostol levelében arra akarja figyelmeztetni a galátákat, hogy ez a vírus halálos.

„Csodálkozom, hogy attól, aki Krisztus kegyelme által elhívott titeket, ilyen hamar más evangéliumhoz pártoltok.” (Gal. 1, 6) Pál nem egyszerűen furcsállja a Galáciában kialakult helyzetet, hanem megrökönyödve szemléli azt. Csodálkozom, mondja. A csoda az, amit nem tudunk emberi ésszel felfogni. Pál pontosan ezt mondja. Amit a galáták tesznek, az emberi ésszel felfoghatatlan. Az apostol kénytelen végignézni, ahogy a téves tanítás aláássa a gyülekezetet és megingatja annak alapjait. Mintha egy anyától még a kórházban megpróbálnák elrabolni újszülött csecsemőjét. Pál még alig gyönyörködhetett egy kicsit újszülött gyülekezetében, máris küzdenie kell értük.

JÓ CÉL, ROSSZ MOTIVÁCIÓ

A tévtanítók, akik megzavarták a gyülekezetet nem gonosz szándékkal érkeztek, és éppen ebben rejlett a tragédia. A bimbózó kereszténység első éveiben, a zsidó származású testvérek között elterjedt az a gondolat, miszerint nagysze-

rű, hogy a pogányok végre Krisztuson keresztül megtértek az élő Istenhez, ezek után nincs is más hátra, minthogy megtartsák a törvényt, és ilyen módon Isten szent népévé váljanak ők is.

Pál apostol nagyon jól ismerte azt a kísértést, amely feltűzelte a galáták lelkét az új irányzat iránt, és jól ismerte az ebben rejlő óriási veszélyt is. Ez a veszély a mai napig leleselkedik minden jó szándékú hívőre. Arról van szó ugyanis, hogy amikor elkezdi megerősödni a hitünk, és egyre több igazságot értünk meg Isten országából, a saját hitünk fejlődésének a gyorsasága hamar egészségtelen büszkeségbe sodorhat minket. Úgy érezzük, hogy megy ez nekünk, tessék utánunk csinálni! Ez az evangélium vége és a törvénykezés kezdete. Ez olyan, mondja Pál apostol, mintha valaki felajánlaná neked, hogy kifizeti a műtétet, ami megmentheti az életedet, te pedig visszautasítanád, mondván, akkor lesz igazi a gyógyulás, ha magad dolgozol meg az árért.

Pál jól tudta, hogy milyen rajongásig lelkesedni Istenért, és keményen küzdeni azért, hogy jobb hívő legyél. Azt is tudta, hogy ennek a teljesítményközpontú magatartásnak szörnyű követke-

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - page 8.

Reformációs írások

Gyülekezeti hírek: New York

Ráma - Házasság konferenciája '14

Távol és mégis közel: Zápszony

Hunter Vadász János (1931-2014)

Füredi Kamilla és az ebola járvány

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
215-1910 Pandosy Street
KELOWNA, BC, V1Y 1R6 CANADA
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
104 Emily Anna Street
Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsizmond@verizon.net

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Áldott hálaadónapot kívánunk kanadai olvasóinknak! Mi is követjük őket egy hónap múlva.

Van miért hálát adni. *Épül a torontói imaház!* Hosszú ideig a „föld alatti” munkák folytak. Aki nem ért hozzá (mint például én), el sem tudja képzelni, milyen nagy munka volt az előírásoknak megfelelő csatornahálózat kiépítése, fundamentum, parkoló alapozása. De végre – a kanadai hálaadónap körül – elkezdtek emelkedni a falak is. Remélem, kapunk egy kis beszámolót is hamarosan a torontóiaktól. Addig is imádkozunk értük, segítsünk anyagiakkal is, vagy akár fizikai munkával is. Szívesen fogadnak a testvérek néhány napos munkára érkezőket is!

Épül a torontói imaház

Az októberi *ifjúsági találkozót* a chikagói gyülekezet rendezi. Izgalommal várják gyermekeink, meg a fiatalok a szépnek ígérkező alkalmat. A szerkesztő pedig majd azután a képeket és a beszámolókat.

Október végén a *reformációra* emlékezünk – itt néhány írásunkkal, a gyülekezetekben pedig közös istentiszteletekkel. Köszönöm *Pafkó Tamás* szolgatársamnak a reformációhoz is jól illeszkedő írását, amit az egyik nyári bibliaórán hallottam a Wesselényi utcában (amit kérésemre, rövidített formában meg is kaptam). A Valóban? című rovatunk is a reformációval foglalkozik, illetve a két legismertebb reformátor életét, megtérését, tanításuk egyezőt, illetve eltérő vonásait állítja egymás mellé.

Hálaadónapi célgyűjtésünk tárgya a zápszonyi imaház, Kárpátalján. Segítsünk, hogy testvéreink befejezhessék az építkezést!

Sajnos egy szövetségünket közelről érintő szomorú hírt is találunk lapunkban. A Santa Monicai Biblia Gyülekezet lelkipásztora, *Vadász János* testvér szeptember végén az Úrhoz költözött. Ezúttal *Marosi Nagy Lajos* testvér nekrológját olvashatjuk, a következő számban pedig az emlék-istentiszteletről írunk. Urunk vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak és a gyülekezetnek egyaránt!

Olvasóink figyelmébe ajánlom a *Füredi Kamilláról* és a hálaadónapi célgyűjtésünkéről szóló híradásokat is. (szerk)

Segítsünk, hogy segíteni tudjon Kamilla az ebola sújtotta Sierra Leonében.

Az ebola járvány sajnos egyre nagyobb erővel terjed. (Már itt az USA-ban is van néhány beteg.) Sierra Leonében, ahol Füredi Kamilla testvérnő szolgál, a múlt hetekben súlyosbodott a helyzet. A gyülekezetében is volt halálos megbetegedés. A Biblia Iskola sem tud működni. Többször is sor került kijárási tilalomra. Nehéz és veszélyes is a közlekedés. Egyre nagyobb a szegénység. Sokszor a külső segítség sem tud eljutni az egyszerű emberekhez (pl. élelem, vagy gyógyszer szállítmány).

Könyörögünk rendszeresen Kamilláért, hogy őrizze meg őt az Úr. Segítsünk neki anyagiakkal is, hiszen a saját kiadásai is megnövekedtek (nem is beszélve a költözésről, amire a múlt hónapban került sor), s ebben a helyzetben a szolgálata ellátása során is nagyobbak a kiadásai. (detroiti bulletin)

Adományainkat az USA-ban a szövetségünk nevére kiállított csekken (Hungarian Baptist Convention of N.A.) a pénztáros testvérhez lehet küldeni (címe itt a 2. oldalon található). A memo rovatban tüntessük fel a célt: Füredi Kamilla, ebola járvány.

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

ISTENÉRT RAJONGVA...

folytatás az 1. oldalról

ményei lehetnek. Ezért is emlékezteti a galatákat a saját életútjára és megtérésére. Az a Pál, mondja, aki rajongott Istenért, a féktelen elvakultságában, hogy ő lesz a legjobb követő, végül ellenségévé vált Istennek. „*Ez történik most veletek, kedves galaták, mondja. Ha fontosabb nektek, hogy a saját hitetek nagyszerűségével tetszelegjete magatoknak, minthogy egyszerűen elfogadjátok az evangéliumot, akkor szembe kerültök Istennel.*” Ezért írja, hogy: „*Attól, aki Krisztus kegyelme által elhívott titeket, ilyen hamar más evangéliumhoz pártoltok, pedig nincsen más evangélium.*” (Gal. 1, 6)

AZ ELFERDÍTETT ÚT

Pál a legmélyebb szeretettel, de ugyanakkor kemény határozottsággal figyelmezteti a gyülekezetet, hogy a tévtanítók „*el akarják ferdíteni Krisztus evangéliumát.*” (Gal. 1, 7) Hogyan lehet elferdíteni az evangéliumot? Ha az evangélium az Úr útját jelenti, akkor úgy, hogy elfordítjuk a jelzőtáblákat, vagy újakat teszünk ki a meglévők mellé, és ezzel eltereljük az utat. Pál a levele legelején összefoglalja az evangéliumot, ha úgy tetszik, kitesz három nagyon egyszerű jelzőtáblát, amelyek határozottan egy irányba mutatnak: a menny felé. Ezt írja: „*A mi Urunk Jézus Krisztus: 1. önmagát adta 2. a mi bűneinkért 3. hogy kiszabadítson minket a jelenlegi gonosz világból.*” (Gal. 1, 4) Ez az Úr útja, ez az evangélium, amely által szabad utunk van az Atyához a mennybe. A tévtanítók ezzel szemben, mondja Pál, útvesztőbe vezetnek titeket, jelzőtáblák sűrűjébe, amelynek a vége semmiképpen nem lehet a menny, legfeljebb valami sekélyes öröm, hogy megfeleltek a magatok alkotta kegyességi szabályok mércéinek.

AZ ÉLŐ ISTEN KEZÉBE ESNI

Szeretetteljes felindulásának tetőpontján Pál egy olyan érvhez folyamodik, amelyet felelőtlenül kimondani súlyos bűn. Ezt írja: „*De ha még mi magunk vagy egy mennyből való angyal hirdetne is nektek evangéliumot azon kívül, amelyet mi hirdettünk, átkozott legyen!*” (Gal. 1, 8) Pál megátkozza azokat, akik Krisztus evangéliuma címén halálhozó üzenetet hirdetnek az embereknek. Az átok a Biblia szerint a legnagyobb büntetés, mert nem ember hajtja végre az ítéletet a bűnösön, hanem mindenestül átadják őt Isten kezébe. Azt pedig tud-

ták, hogy bosszúállás tekintetében nem jó Istennel szembe kerülni.

Ezért helyezi átok alá Pál a tévtanítókat. Ezt azért elég mellbevágó lehetett a galatáknak hallgatni. Ha a tanítók ellenségeivé váltak Istennek, akkor ők, mint tanítványok is beállhatnak a sorba, amelynek a végén elkerülhetetlenül szembe kell nézniük Istennel.

MEGZAVARODVA

Ismerjük, hogy milyen érzés, amikor egy gondolat belesöpöppen a szívünkbe, és felkavarja a bensőnket. A lelkünk, amely bűnök, terhek és fájdalmak között háborgott, mint a tenger, Krisztus áldozatát elfogadva megnyugodhatott. Erre jönnek a tévtanítók, és követ dobna a nyugodt vízbe, amely így újra hullámozni kezd, és felkavarja az iszapot a lelkünk mélyén. A galaták magzavarodott lelke nyugalomra vágyott, és a tévtanítók készek is voltak utat mutatni ehhez a nyugalomhoz: metélkedjete körül, tartsátok meg a törvényt, és békességetek lesz Istennel. Pál arra mutat rá nagyon élesen, hogy ez az útmutatás tarthatatlan.

Nem arról van szó, hogyha elfogadjuk Jézus Krisztus váltságshalálát, akkor nem kell Istennek engedelmeskednünk. Nem arról van szó, hogy mi ne akarnánk megtartani Isten parancsait, vagy, hogy ne törekednénk a szent életre. Szó sincs róla! Azt viszont határozottan tagadjuk, hogy Jézus áldozatához bármit hozzá kellene, vagy hozzá lehetne tennünk. „*Mert [Ő] egyetlen áldozattal örökre tökéletessé tette a megszentelteket.*” ahogy a Zsidókhoz írt levélben olvassuk. (Zsid. 10, 14) Isten gyermekei vagyunk, akiket ő igaznak fogad el. Bármí, amit igyekszünk tenni azért, hogy hozzá hasonlóbbak legyünk, azt kizárólag hálából tesszük. Azért, mert lekötelez bennünket ez a végtelen, önfeláldozó szeretet.

A galaták jóhiszeműen, további hitbéli előrelépés reményében pártoltak el Istentől. Azt gondolták, hogyha ugyanahhoz a célhoz a nehezebben járható úton jutnak el, akkor lesznek csak igazán jó hívők. Ez a kísértés azokra leselkedik, akik nagyon szeretik az Urat. Akik teljes erejükkel követni akarják őt. De épp ez a készletés hordozza magában a bukás veszélyét. Hogy felfuvalkodottá váljunk, és buzgóságunkban elszakadjunk tőle. Pál célja az, hogy kiábrándítsa a galatákat ebből az eltorzult gondolkodásból. Ezt mondja a galatáknak is: „*Ne legyetek már gyerekek! Valaki megkínál titeket csokival, és se szó se beszéd, mentek utána? Levelek vagytok, amiket*

ide-oda fúj a szél, de Isten azt akarja, hogy égig érő fák legyetek. Gyökerezetek meg, szilárduljatok meg, és növekedjete fel hozzá, Krisztushoz!” Ámen.

**Pafkó Tamás lp.,
Budapest, Wesselényi u.**

43. Arra kell tanítani a keresztyényeket, hogy jobb dolgot tesz, aki a szegénynek ad, vagy a rászorulóknak kölcsönöz, mint hogyha búcsút vásárol.

50. Arra kell tanítani a keresztyényeket, hogy ha a pápa tudna a búcsúhirdetők zsarolásairól, azt akarná, hogy inkább égjen porig Szent Péter bazilikája, mint azt, hogy juhainak bőréből, húsából és csontjából épüljön fel.

52. Hiábavaló a búcsúcédulák alapján bízni az üdvösségben, még ha a búcsúmegbízott, sőt akár a pápa a saját lelkével kezeskednék is érte.

62. Az egyház kincse valójában Isten dicsőségének és kegyelmének szent evangéliuma (örömhíre). De ezt méltán igen gyűlölik, mert elsőből utolsókká tesz.

76. Ellenkezőleg azt állítjuk, hogy a pápai búcsú a vétesség tekintetében a búcsú alá eső legkisebb bűnököt sem vehetik el.

79. Káromlást szól, aki azt állítja, hogy a pápai címmel ellátva felállított keresztfelér Krisztus keresztfével.

86. Továbbá: Miért nem építi föl a pápa - akinek vagyona ma felülmúlja a dűsgazdag (ókori) Crassusok kincsét is - Szent Péternek legalább azt az egy bazilikát inkább a maga pénzéből, mint szegény híveiből?

90. Ha az egyszerű híveknek aggályos érveit pusztá hatalommal elnyomjuk és nem értelmes megválaszolással oldjuk fel, azzal az egyházzal és a pápát ellenségeik előtt nevétségessé, a keresztyényeket pedig szerencsétlenné tesszük.

94. Buzdítsuk azért a keresztyényeket, hogy fejüket Krisztust, bűnhődésen, halálán és poklon át is követni igyekezzenek.

95. és abban bízzanak, hogy inkább sok szorongattatáson át, mintsem a béke biztosságán át jutnak be a mennybe (Ap-Csel 17,22).

Mert más fundamentumot senki nem vethet azon kívül, amely vettetett, mely a Jézus Krisztus. (1Kor 3:11) S.D.G.

A reformációs alapelvek

Sola scriptura: egyedül a Szentírás hitünk és életünk zsinórmértéke; **Sola gratia:** egyedül kegyelemből nyerünk üdvösséget; **Sola fide:** egyedül hit által igazulunk meg; **Sola Christus:** egyedül Jézus Krisztus a mi Megváltónk.

VALÓBAN ?

A Protestáns Reformáció két legnagyobb alakja, Luther Márton és Kálvin János, személyesen nem találkoztak egymással. Luthernek a kiterjedt német nyelvterületekhez, míg a francia származású Kálvinnak a svájci Genf városához kötődik elsősorban a munkássága. Nagyon különböztek egymástól. Történetüknek mégis tanulságos részlete lett az, hogy a megtérésükben, lelki formálódásukban és a szolgálatukban is meghatározó fontosságúnak bizonyult egy igazkasz: a Rómaiakhoz írt levél első fejezete. Az evangélium üzenete, annak ereje és gazdagsága sokféle élethelyzetben ér bennünket, akik egymástól is különbözünk. Mit is írt erről Pál apostol? „Nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten ereje az, *minden* hívőnek üdvösségére...” (Róma 1:16).

Luther Márton? Egyszerű bányász-családban nőtt fel. Életveszélybe kerülve tett ígéretet a szerzetesi életre, amit vállalt is, sőt... Szerzetes-társai elismeréssel beszéltek az odaszántságáról, különösen életvezetése és tudományos munkássága terén. Saját bevallása szerint, inkább kedvelte a Galatáknak írt levelet, mint a Rómaiakhoz címzettet, sőt, az ez utóbbi elején található kifejezés „Isten igazságosságát”-ról határozottan zavarta. Katolikus neveltetése és átélései ütköztek ezen a ponton.

Gyakran hallani azt a téves feltételezést a középkori katolikus hitvilágról, mintha az csak a hívő cselekedeteinek tulajdonított volna üdvösséző érdemet. Ez nem igaz. A korabeli katolikus irodalomban feltűnően fontos helyen állt a kegyelem is. Már a keresztségben kegyelmet közölt az egyház – máig is ezt tanítják –, és a különböző szentségekben folytatódik a kegyelem megnyerése. A megnyert kegyelmi ajándékok nyomán megigazult hívőről dönt azután úgy az igazságos Isten, hogy üdvösségben részesíti az utolsó ítéletkor. Luther meg tapasztalásaiból a kegyelmi ajándékok megigazító hatása hiányzott. Önvizsgálódásai során egyre nőtt a kétsége az üdvössége felől. Úgy érezte, hogy a megigazulásban képtelen olyan szintre jutni, amit az igazságos és szent Isten elfogadhatónak tart majd. Tapasztalatai szerint, a szentségekben kínált kegyelem nem elégséges ahhoz, hogy a bűnös ígéretes változásnak induljon, melynek következtében igaznak nyilváníthatja majd Isten. Így már értjük, hogy miért került a Protestáns Reformáció főigazságai közé a Sola Fide - „Az igaz ember pedig *hitből* fog élni”(Róm 1:17).

A megváltott ember kegyelemből nyert új állapota nem az Isten elismerő, igazságos ítéletét is kiérdemlő önjobbultság, hanem a Megváltó Jézus Krisztus szentsége, és az őbenne való elfogadottságunk. Ennek kifejezése a megváltott ember új élete.

Kálvin jómódú családban nőtt fel. Papi pályára készült, de apja akaratának is engedve a jogra váltott. Ma zseninek tartanánk. Párizs legjobb egyetemének még csak a hallgatója volt, amikor már megbízták a professzorok helyettesítésével. Friss diplomásként kommentárt írt a római Seneca egyik híres munkájáról (De Clementia), és ki tudja, talán könyvének a sikertelensége, a könyörtelen fogadtatás is szerepet játszott abban, hogy újra kellett vizsgálnia az életcéljait. Kálvin is a Rómaiakhoz írt levél első fejezete fölé hajolva döbbsent rá az Istenhez fordulás (megtérés) szükségességére. (Neki egyébként a tartalmilag és nyelvi csodás Efézusiakhoz írt levél lett a kedvence Pál írásai közül. Mindketten, Luther és Kálvin is a görög nyelvű Újszövetséget tanulmányozták.) Az ifjú zseni arra döbbsent rá, hogy a tudás-szomja bálványimádás, sőt még annál is rosszabb („gonoszságukkal feltartóztatják az igazságot” – Róma 1:18-19) mindaddig, amíg nem a „megismerhető Isten”-re összpontosul. A hazugságra cserélt igazság (25.v.) az első bűn, ami a legfőbb akadálya annak, hogy örömmünkre (üdvünkre) legyen Isten dicsőségére élnünk.

Hát nem érdekes ez, hogy két ennyire különböző személyiség a Szentírás ugyanazon fejezetének az üzenetét hittel fogadva jutott megtérésre, majd lett munkása a megújulásnak? A Protestáns Reformációra emlékezve, jól tesszük, ha mi is utána nézünk annak, hogy kelő hittel, igényességgel és nyitottsággal tanulmányozzuk-e (!) a Szentírást, vagy pedig „megnyitott” Bibliánkat is befedi a tradíció, az igénytelenség és érdektelenség? Tévedés ne essék, nem a Szentírás szorul a védelmünkre, hanem nekünk, embertársainknak és a világnak kell az „evangélium” a Krisztus Jézusban kínált új létről - az igaz, üdvös életről. Hisszük-e, hogy valóban „üdvözíteni tudja *örökre* azokat, akik általa járulnak Istenhez” (Zsid 7:25) akkor is, ha személyiségünkön és életvezetésünkben, bűneink ütvésztoiben és a szükségünkben szédítőn sokfélék vagyunk?

A Protestáns Reformáció során és következtében újból megfogalmazott újszövetségi igazságok között Krisztusba vetett hitünk legbecsesebb, már e földi életünket meghatározó ajándékát, az üdvbizonyosságot mondta a legveszélyesebb tévtannak a szentnek tartott

olasz jezsuita püspök, Bellarmine (1542-1621). „Szentté” avatták, pedig harcolt a Szent élete ellen a megváltottban! Ezen a ponton máig sincsen közeledés a katolikus és a protestáns tanítás között. A katolikus hívő a megnyerhető jövőért küzd, amikor majd az igazságos Isten tetszését megnyerve elkezdheti az üdvös örökéletet. Mi a megnyert jövőből élünk, mert Krisztus igazsága már a miénk.

Novák József

BIZTOS VOLT AZ ÜDVÖSSÉGÉBEN

Hunter Vadász János (1931-2014)

Vadász János testvér 1931. december 2-án született a rákospalotai Marosi család tagjaként. Édesanyja *Marosi Zsófia* egyedül nevelte, nagybátyja, *Marosi Béla* különös figyelmet fordított neveltetésére. Elemi iskoláit Újpesten, a Viola utcában végezte, majd a családi hagyományokat követve ő is műszaki pályára készülve az Ybl Miklós építőipari technikumban tanult. 16 éves korában 1947. november 2-án, a rákospalotai imaházban merítette őt be *Szabó László* lelkipásztor, későbbi egyházelnök. Már fiatal korában lekötötték figyelmét a kiváló szónoki képességgel bíró Szabó László prédikációi, amit mindig evangélizáló jelleggel tartott. Az időben élénk ifjúsági élet folyt az újpesti gyülekezetben, akik közé csatlakozva sok barátta tett szert. Ekkor már édesanyja is az újpesti gyülekezetet látogatta. Lelki fejlődését tovább erősítették az akkor fiatal újpesti lelkipásztor, *Kovács Géza* igazgálatai.

1956-ban Újpesten találta őt a magyarországi forradalom és szabadságharc. Több baptista fiatalal együtt november 11-én az újpesti imaház elől indultak kerékpárral a határ felé. Az első nap után a dunántúli Öskü község egy pünkösdi családjánál szálltak meg. Később egy interjú keretében mondta el, hogy ott, az esti áhítat idején érte az első hívás a lelki szolgálatra, de a 25 éves fiatalember ekkor még bizonytalan volt ebben. Másnap, amikor a magyar-osztrák zöldhatáron át szöktek már úgy ismárko-

zott, „Uram, ha megsegítesz, a szolgálatodba állok”. Rövid ausztriai lágerélet után több magyar társával Londonba került, ahol néhány hónapot töltött. Onnan került Kanadába, előbb Reginába, majd Torontóba. Beépült az ottani magyar baptista gyülekezetbe, ahol *Cserepka János* volt a lelkipásztora. Ebben a gyülekezetben avatták diakónussá, itt találta meg élete párját és Cserepka János testvér áldásával kezdték meg közös életüket *Gallai Mártával*. Házasságukból két fiú gyermek született: *Alex és Frank*. 1965-ig éltek Kanadában, majd az Egyesült Államokba költöztek. Leányuk, *Ramona* már az USA-ban született.

Családos emberként döntött arról, hogy enged a korábbi hívásnak és a lelkipásztori szolgálatot választja. Mindenüket eladva a San Francisco-i Golden Gate Baptista Szemináriumba költöztek, ahol teológiai tanulmányait végezte, nem egyszer alkalmi fizikai munkát is vállalva, hisz családját is el kellett tartania. Itt vette fel a *Hunter* előnevet. Teológiai végzettségét Magyarországon is megerősítette és 1977-ben Budapesten is sikeres teológiai vizsgát tett.

A kaliforniai Alhambra-ban előbb előjáróként szolgált, majd 1972-ben avatták a gyülekezet lelkipásztorává. Egy ideig az észak-amerikai magyar baptista lap, az *A Kürt* szerkesztője volt. Lelkészi munkáját segítette a *Déli Baptista Szövetség*, amely szervezetnek 1973-tól belmisszionáriusa volt. Ennek égisze alatt kezdte el 1971-ben a magyar nyelvű rádiómissziót, majd évekkel később magyarországi munkásságát is. 1990-től a szegedi gyülekezet lelkipásztora-ként szolgált, majd 1994-től az Északi Missziókerületben végzett gyülekezet-plántáló munkát Mezőkövesd székhellyel. Visszakerülve Kaliforniába Santa Monicában lett a *Bibliai Gyülekezet* lelkipásztora egészen haláláig.

A Déli Szövetség kiküldöttjeként hosszabb rövidebb ideig az erdélyi Szilágyságban is végzett szolgálatot. Különösen a krasznai gyülekezet állt a szívéhez közel. Több ízben is pénz gyűjtött az erdélyi építkezésekhez, elől járva az adakozásban. Legutóbb 2012-ben járt Magyarországon és a Szilágyságban is, ahová egy nagyobb pénzküldeményt vitt a krasznai roma imaház építésére.

Vadász János testvér szilárd hitű baptista hívó volt. Jó kapcsolatteremtő képességét és teológiai felkészültségét a misszió szolgálatába állította. Egy ízben, amikor bizonyosságot tett hitéről, bántalmazást is szenvedett. Biztos volt az üdvösségében, hittel vallotta, hogy senki sem ragadhatja ki őt Isten kezéből! Ez jutott eszembe, amikor halálhíre hozzám is eljutott.

Marosi Nagy Lajos

HÁZASOK KONFERENCIÁJA - 2014

Augusztus legvégén került sor az idei Házasságok konferenciájára, Rámában. Szívesen készültem erre az alkalomra, mert úgy sejtettem, hogy a megjelenők többségét a tavalyi foglalkozások emlékei is sarkallják majd a részvételre – lesz mire építkezni. Szép, nyárvégi idő várt ránk a táborban. A szomszédos mezőgazdasági területeken betakarítást végeztek éppen; nagy karika-göngyölegekbe gyúrta a kombajn a frissen vágott fűvet, amikre aztán esténként a gyerekek felmászta, ide-oda gurgatva őket. A tábor? A gondozott gyep, a virágágyások és a fák,

ből azt a helyzetet ragadtuk ki, amiben az Úr vezetésére feltételezhetően érzékenyebb feleség lát először a jövőbe. Szó esett arról is, hogy mik a jelei annak, amikor már nem barátunk a társunk? A Példabeszédek 31-ben felsorolt *női erények* mai megnyilvánulásairól hallottunk a vasárnap esti foglalkozáson, melyeket értékelni és vigyázni nem csak a nők dolga. A délelőtti istentiszteleten az igehirdetés textusa Jeremiás próféta száműzötteknek írt levele volt (Jer 29). Mi is *“babilóniai címen”* vagyunk elérhetőek, és mi ennek a jelentősége?

a padok és a játszótér, az épületek és a tiszta szobák szorgalmas kezek munkáját dicsérték most is...

Úgy terveztem, hogy tanítások és irányított beszélgetések során dolgozzuk fel a hétvége témáit. A felkészülésben segítségemre volt néhány tanács és kérdés is, amit korábban juttattak el hozzám. A péntek esti foglalkozáson - a 139. szoltár gondolatmenetét követve – sorba vettük a konferencián ránk váró lehetőségeket és feladatokat; mindezt azért, hogy az egyéni célok megfogalmazása is irányt vegyen.

Abrám és Száraj házasságának Isten ígérete adott keretet és távlatokat. Mint az “egyiptomi eset” tanítja, a konkrét problémákra kiagyalt megoldások veszályba sodorhatják a legígéretesebb frigyét is. *Manoah és “Manóné”* történeté-

Bár alkalmat adtam a hozzászólásoknak minden előadás végén, a fórumbeszélgetésekbe bekapcsolódók saját tapasztalataikat is megosztották a felmerült témákkal kapcsolatban. Az ilyen helyzetekben gyakori kérdések mellett – örültem annak, hogy - szó volt még a házasság és a gyülekezeti élet egymásra hatásáról, valamint az etnikus család életéről is. A sebtében írt szerelmes versek értékelése még tart; javaslom, hogy az *Evangeliumi Hírnök* különkiadásában jelenjenek meg, a címzettek arcvonásait tükröző képek kíséretében!

Vidámságban, jó lelki közösségben telt el a három nap. Jutott idő a társas játékokra, a sportra, de még úszásra is a tóban. A konyhából finomabbnál finomabb ételek kerültek az asztalra, bár én szívesen vettem volna ebédre és vacso-

rára is a reggeliknél kínált friss tepertőt.

Az ilyen jellegű foglalkozások valószínűleg használna a „szürke hétköznapiakban” mérettetik meg. Remélem, hogy Ábrahámék, „Manóék,” és a „derék asszony” bibliai példáin okulva, az Úr áldását tükröző házasságban élünk azon a „babilóniai címen,” ahová nekünk is ezt üzeni az Úr: „*En tudom, mi a tervem veletek; békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.*”

Novák József

Isten kegyelméből az idén részt vehettünk az augusztus végén megszervezett házasságok hetén, a Rama táborban. Jó volt találkozni rég nem látott ismerősökkel, barátokkal, és új embereket megismerni. Együtt tanulhattunk a házasságban jelentkező kihívásokról, hallhattunk azokról a támadásokról, amik a mostani családokat érintik az amerikai és kanadai társadalomban; ezek részben eltérnek azoktól amelyekkel mi találkozunk Romániában. Az előadó, **Novák József** testvér, **Ábrahám és Sára házasságán** keresztül mutatta be a hit példáját. Isten alkotta meg a házasság intézményét, nagyon is jól ismer minket, velünk van mindenkor és célja van a házasságunkkal. Ők Isten szavára indulnak el, de mivel emberek, a kísértésben elbuknak, de Isten segítségével felállnak és együtt haladnak életútjukon. Házasságukat jellemzi a szeretet egymás iránt, és hála Istenük felé. **Manóah** (Bírák 13) arra tanít minket, hogy a házastársak barátok, sőt hit-társak kell legyenek. Isten vezeti a hívó családokat, és sokkal könnyebb hívőként megélni a házasságot, mint hitetlenként.

A fórum beszélgetésen a gyereknevelési problémák is felvetődtek, ebben a témában is hallhattunk jó tanácsokat, élő példákat azon házaspárok részéről, akiknek már több tapasztalatuk van ebben a témában. Jó volt tanulni. Isten

segítsen minket, hogy tudjuk megélni a házasságunkat az Ő akarata szerint.

Alkalmam volt megismerni több testvér élettörténetét, azokat a kihívásokat, melyekkel találkoztak, mint emigránsok egy új földterületen, de mindegyiknek sikerült beilleszkedni, megteremteni a saját otthonát. Jó volt látni, olyan házastársakat is, akik 58 év házasság után is szeretik, ragaszkodnak és támogatják egymást, az öregkorban is.

Köszönjük, hogy veletek együtt és egymástól tanulhattunk. Tetszett az őszinteségetek és nyíltságotok, és jó volt tapasztalni a szeretetet, amit nyújtottatok felénk.

Rajna Hajnal, Torda, Románia

Örültünk annak, hogy a **Novák, Herjeczki és Püsök** házaspárón kívül egy magyarországi és egy erdélyi lelkipásztor házaspár is részt vett a konferencián: **Veress Imréné és Rajna Ottóék**. Az ő szolgálatukat is örömmel hallgattuk.

Veress testvérék - a rámai tábor gondnokai voltak a nyáron - ezen a vasárnapon köszöntek el a torontói gyülekezetből és a táborozóktól, hiszen a következő napokban haza indultak. Püsök testvér megköszönte a házaspárnak a lelkiismeretesen végzett, több hónapos szolgálatot.

Nagy sikere volt az előre meghatározott 5-5 szót is tartalmazó **szerelmes versíró feladatnak**. Néhányat itt is olvashatunk, s amennyiben a szerkesztőnek megküldik a szerzők verseiket, akkor lapunk Facebook oldalán közölni fogjuk azokat.

Az első kettő a **Juhász házaspár** szerzeménye – ők készültek el leghamarabb a feladattal. Azután egy olyan következett, amit a férj írt a feleség helyett, s megnyerte a többiek tetszését. Az utolsó pedig az egyik idősebb feleség (**Jurás Anna**) levélbe foglalt szerelmi vallomása. Az 5-5 aláhúzott szó köré kellett építeni a „költeményt.”

*Az élet mint papír tekercs,
mely titokzatosan felfedeződik veled,
és hegyen völgyön átvezet.*

E semmit ígérő élet

Istennel és veled értékes lehet.

Szerelmed irántam

mint elektromos áram lüktet,

és így akár a jég hátán sem

fázok meg melletted.

(Juhász Sándor)

Semmit sem félek veled.

Ezt úgy illik, hogy papírra is tegyem.

Hisz szerelmed elektromosságával

Még a jéghegyet is

A völgybe kergeted.

(Juhász Anna)

A hithős is ember

*Kopaszodó fejét álmosan vakarja Géza:
hova tettem a kredit kártyámat, Éva?*

*Unoka nincs még, s bár nagy az ára,
engedek neked, mint Ábrahámnak Sára.*

(HG)

Drága férjem!

Ha rád gondolok szeretettel, utána szerelemmel, a Rama Tábor az első emlék a szívemben – mert itt láttuk egymást először.

Akkor mint a homokozó gyerekek még az időt is elfelejtettük, ha együtt voltunk.

Amikor jött a tél, megláttuk a tábort, akkor már az első gyerekünkkel.

Emlékszel, hogy olyan gyönyörű volt a tábor télen, de olyan nagy volt a hó, hogy a kerítést is eltakarta, de hála az Úrnak, a vesém nem fázott meg.

Biztos emlékszel arra is, hogy a nagy hóban csak úgy tudtam menni, ha a kezdet fogtam.

Levelem befejezve, kérem az Urat, hogy továbbra is így lehessen, akármikor jön az életünkben: kéz a kézben, az Ő kegyelméből, míg az Úr előtt egykor megállhatunk.

Sok szeretettel, szerető feleséged: Anna

NEW YORK

Szeptember 21-én a délutáni istentisztelet keretében gyermekbemutató volt gyülekezetünkben. *Lipták Dániel* és *Mónika* harmadik gyermeküket, valamint *Argyelán Miklós és Erzsike* negyedik gyermeküket hozták el, hogy bemutassák a gyülekezetnek és együtt imádkozzunk értük. Felemelő, örömteli pillanatok ezek, amikor két új kis élettel gyarapodhat gyülekezetünk.

Alkalmi igehirdetéssel *Gergely István* lelkipásztorunk szolgált a Márk 10:13-16 alapján, melyben aláhúzta mennyire fontosak a gyerekek egy hívő családban, gyülekezetben, ezért is mondta az Úr Jézus: „*Egedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket...*”. Istennek különleges ajándékai. Nekik is hallhatatlan lelkük van. Nem mindegy, hogy egy gyermek milyen nevelést kap, hogy jut el az örök életig. Az Úr Jézus vére értük is folyt. Hogyan segíthetjük gyermekeinket Jézushoz? Úgy, hogy tanítjuk számukra Isten igéjét, megszerettetjük velük az Ő házat, példát mutatunk számukra, és imádkozunk értük rendszeresen. Legyünk olyanok, mint a gyermekek! Járjunk aláztatban, fogadjuk úgy Isten országát, mint gyermek, hogy tudjunk örülni és hálásak lenni mindenért, amit Isten ad! Táplálkozzunk rendszeresen Isten igéjével! Higyünk és bízunk Istenben teljes szívvel és tanuljunk meg őszinte szívvel szeretni és megbocsátani!

Ezekkel a gondolatokkal szívünkben imádkoztunk most e két újszülöttért, családjaikért. Ezután *Gergely* testvér bemutatta a két család legújabb tagjait: *Argyelán Annamáriát* és *Lipták Dániel Jonathánt*. Alkalmi köszöntések hangzottak el ezután; a gyerekek részéről, majd *Lódi Mária*, valamint *Halász Rebeka*, aki *Gergely* testvér erre az alkalomra irt versét mondta el, mely mindannyiunk kívánsága lehet:

Palánták és oszlopok
Meváltónk szent gyülekezetében
Kedves gyermekeink tarka sora,
Olyan, mint egy kertben a palánták,
Mint templomoknak díszes oszlopa.

A fiúk, mint zöldellő csemeték,
Hamar termőfákká növekednek.
A lányok, mint faragott oszlopok,
Díszei a hívő közösségnek.

...
A kis Annamária és Dániel
E napon örömünk bearanyozza.
Kérjük Istent, hogy népe közt legyenek,
Mint díszes oszlop és drága palánta!

Mint ahogy az ige mondja: „*Örüljetek az örülőkkel és sírjatok a sírókkal*”, és a sírás nem csak akkor van, amikor meghal valaki, hanem akkor is, amikor eltávoznak testvéreink gyülekezetünkéből

más közösségekbe. Így történ ez nálunk is, amikor immár két család távozott el bizonyos körülmények miatt. Fáj a szívem azért is, mert gyermekeink együtt nőttek fel ebben a kis közösségben és máris hiányoznak. Sokféleképpen próbálja a sátán kihasználni a helyzeteket, hogy embereket kimozdítson a helyükről. Sokszor rajtunk is áll, hogy engedünk-e ennek, vagy elcsendesedünk az Úr előtt és kérjük, hogy munkálkodjon bennünk és értesse meg velünk, hogy nem mindig az a jó, amit mi teszünk vagy gondolunk. Szükségünk van egymásra, hogy testvéri közösségben is megerősödjünk és szolgáljunk Istennek, imádságainkban összeforrjunk, és tudjuk elfogadni egymást úgy, ahogy a jó Isten is elfogad minket.

„*Kérünk titeket, karoljátok fel az erőtleneket, legyetek türelmesek mindenkihez. Vigyázzatok, hogy senki ne fizessen a rosszért rosszal, hanem törekedjétek mindenkor a jóra egymás iránt és mindenki iránt. Mindenkor örüljétek, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akaratja Jézus Krisztus által a ti javatokra.*” (1Thess 5:14-17)

Erdei Gabriella

Június 23-án szép napja volt a New York-i gyülekezetnek. Szabadtéri istentiszteletet tartottunk a református testvéreinkkel. A református lelkész a 73. zsoltárt olvasta fel, és szinte visszhangba mondtam, hangtalanul, hogy „*kicsodám van az egekben, Nálad egyébben nem gyönyörködöm e Földön, ha elfogyatkozik is testem és lelkem, szívemnek kősziklája csak Te vagy.*”

Lelkipásztorunk a Filippi levél 4. részéből olvasott és buzdított az Úrban való örömré - függetlenül attól, hogy a körülmények esetleg szomorúságra adnának okot. Ebéd után együtt játszottunk - Sequence-et, kézilabdáztunk, a fiúk fociztak. Nagyon szép napot kaptunk. Istennek hála érte!

Halász Johanna

Helen Kautz Banyai
1920-2014

On August 28, 2014, God called a faithful servant, Helen, to her heavenly home. Helen was born in New York City on January 16, 1920. God gave her a nice long life—94 years!

She was called “*Rusty Kautz*” because of her reddish colored hair. She was baptized in 1931 by the late Rev. Joseph Matuskovics and was a member of the *First Hungarian Baptist Church of New York City*. She loved her Lord and served him until Alzheimer’s set in during the latter years of her life. God blessed her with many talents, and she used them for his glory.

Her special talent was the gift of music. She was church organist, pianist and choir director for many years. She brought much joy to everyone through her special interpretation of music. She taught Sunday school and had an active part in the women’s circle in her church and in the city ABC Conferences. At our Hungarian Baptist Convention, for many years, she was our song leader during conventions. Her former pastor,

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

Rev. Sandor Kulcsar, participated in the service at the funeral home reminiscing about the past.

Her husband, *Alex*, predeceased her, as well as her three brothers: *Steve*, *Louis*, and *Edwin*. She is survived by her two daughters, *Helen* and *Alice* and grandchildren. Let us remember Helen for her example of love and faithfulness in serving our Lord, Jesus Christ.

Ethel Petre Kish

Emma Banyai Salamon
1918-2014

There is a hymn, entitled, “*When He Calls Me I Will Answer*,” which we sang many times. The hymn goes on, “*I’ll be somewhere listening for my name*.” Emma heard God’s call and she answered—left this earth and went to the heavenly home to be with him.

She was a quiet lady but had a strong faith in God and served him whenever and wherever she could. She was an active member of the *First Hungarian Baptist Church in New York*. She taught Sunday school, sang in the choir, and was church pianist. She had a beautiful alto voice and sang many duets with her sister-in-law, *Helen Kautz Banyai*. At the piano, they played duets together. She was active in the women’s circles, various projects, sending many packages to Hungary during the war years. Later, assisting the new immigrants to get settled in the new land. She touched many lives with her service and witness for our Lord, Jesus Christ.

She was predeceased by her husband, *Steve*, and now she is safe in the arms of Jesus, whom she loved and served. Let us remember Emma for her dedicated service to our Lord, Jesus Christ.

Ethel Petre Kish

DELIVERANCE

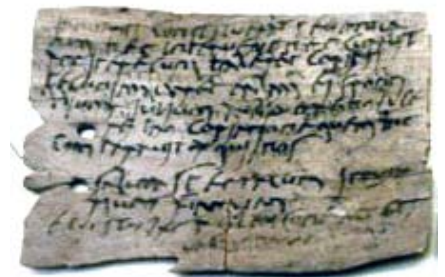
by Max Lucado

You’ll get through this! You fear you won’t. We all do. We feel stuck, trapped, locked in. Will we ever exit this pit? Yes! Deliverance is to the Bible what jazz music is to Mardi Gras: bold, brassy, and everywhere. Out of the lion’s den for Daniel, the whale’s belly for Jonah, and the prison for Paul.

Through the Red Sea onto dry ground. Through the wilderness, through the valley of the shadow of death. Through! It’s a favorite word of God’s. Isaiah 43:2 says, “*When you pass through the waters, I will be with you... when you walk through the fire, you will not be burned.*”

It won’t be painless. Have you wept your final tear, received your last round of chemotherapy? Not necessarily. Does God guarantee the absence of struggle? Not in this life. We see Satan’s tricks and ploys, but God sees Satan tripped and foiled. You’ll get through this!

From *You’ll Get Through This*

Professor Perrucci found the text in the archives of the Vatican, while searching amongst a bundle of personal letters and other trivial documents dating from the Roman era.

**NEWLY-FOUND DOCUMENT
HOLDS EYEWITNESS ACCOUNT
OF JESUS PERFORMING MIRACLE**

An Italian expert studying a first century document written by the Roman historian *Marcus Velleius Paterculus* that was recently discovered in the archives of the Vatican, found what is presumed to be the **first eyewitness account ever recorded of a miracle of Jesus Christ**. The author describes a scene that he allegedly witnessed, in which a prophet and teacher that he names *Iēsous de Nazarenus*, resuscitated a stillborn boy and handed him back to his mother.

worldnewsdailyreport.com

“...szívem tüze, melege buzdít imádságra...” 100 éve hunyt el ifjú Kornya Mihály (1887-1914)

Ifjú Kornya Mihály azon baptista személyiségek közé tartozik, akikről az utókor méltatlanul megfeledkezett. Atyja és sokan mások nagy reményeket fűztek hozzá, de Isten végzése más volt: életét igen fiatalon vesztette el, az első világháború idején.

Édesapja, Kornya Mihály valamikor parádés kocsiként szolgált, édesanyja, Pataki Mária pedig mint szolgálólány serénykedett a nagyszalontai Rozvány birtokon. Itt ismerték meg egymást, és kötődtek házasságot 1866. május 23-án. Isten házasságukat hét gyermekkel áldotta meg: hat lányuk (Juliánna, Zsuzsánna, Mária, Erzsébet, Sára, Teréz) és egy fiúk (Mihály) született. Ifjú Kornya Mihály utolsó, hetedik gyermekként 1887. július 12-én látta meg a napvilágot Nagyszalontán. A szülők gyermekeiket szeretettel fegyelmezve nevelték az Isten félelmére. Az apa a bővülő misziómunka miatt egyre többet volt távol családjától, így több teher hárult feleségére. 1890. május 17-én, 43 éves korában elhunyt Kornya Mihályné. A kis Mihály ekkor három esztendő volt.

Kornya Mihály 1890. szeptember 17-én újra megházasodott. Feleségül vette Derecskéről özvegy Takácsné, született Máté Zsuzsánnát. A Kornya-gyerekek kaptak két féltestvért Takács Zsófia és Margit személyében.

Az 1800-as évek végén fejlődésnek indult a nagyváradi misszió, sokan merítkeztek be. A Nagyszalontán töltött évek után a Kornya család missziós céllal 1895-ben Nagyváradra költözött. A családfő házat vásárolt a nagyváradi hegyen, a Görög-oldalon, a 330. szám alatt. Tíz évig éltek itt. Máté Zsuzsánna két lánya és a Kornya lányok közül öt bemerítkezett, gyülekezeti tagokként szolgálták az Urat. Közben Mihály ifjú ember lett, 1905. július 12-én betöltötte a tizennyolcadik életévét. Készülve az előtte álló életre, mesterséget tanult: beállt kádárinasnak. Tanuló éve alatt elsajátította a kádármesterség minden csínját-bínját. 1906-ban már aktívan részt vett a diószegi imaház építésében. Ifjú Kornya Mihály megtérése erre az időszakra tehető.

1905. decemberében Darabont Gyula vezetésével megalakult a Nagyváradi Baptista Hitközség, és csatlakozott az államilag elismertek táborához. 1906. januártól a Nagyváradi Hitközség és Kornya Mihály útjai különváltak. A missziómunkás családjával végleg Bihardíószegre költözött.

Ifjú Kornya Mihály bemerítését illetően a történészek körében két nézet

létezik. Az egyik, hogy nem tért meg, és soha nem is merítkezett be. A másik az, hogy bemerítkezett, és tagja lett a bihardíószegi gyülekezetnek. Kirner A. Bertalan szerint bemerítése 1910. augusztus 10-én, Szalárdon történt. Kovács Gábor: A Bihar-Díószegi Baptista Gyülekezet kezdetei című írásában, amely 1906. szeptember 20-án keletkezett, tudósít a misszió kezdeteiről, az imaház építéséről, az 1906-ig szolgáló munkásokról, csoportokról. Kornya Mihály, a gyülekezeti munkások és ifjú Kornya Mihály aláírásukkal hitelesítették a dokumentumot. Ebből azt a következtetést vonhatjuk le, hogy ifjú Kornya Mihály 1906 szeptemberében már bemerített tagja volt a bihardíószegi gyülekezetnek, sokkal hamarabb, mint ahogyan azt a Kornya Krónika közli. “Azt érzem sokszor, nagyon sokszor, hogy a bensőm, a szívem tüze, melege buzdít imádságra és éneklésre, és ilyenkor örülök a Krisztusnak.” – válaszolt Kirner szerint az ifjú Kornya a tagfelvételtől őt szigorúan kikérdező édesapjának.

1906. december 6-án megnyitották a bihardíószegi imaházat. Ifjú Kornya Mihály 1910. december 6-án házasságot kötött Bihardíószegen Szűcs Eszterrel, aki tagja volt a helyi gyülekezetnek. Szűcs Esztert Kornya Mihály merítette be 1905. augusztus 17-én. Házasságkötésüket követően a diószegi szőlőben laktak. Mint elismert kádármester dolgozott, kétkezi munkával tartotta el családját. Ezt bizonyítja az 1911-es évről ránk maradt jegyzetfüzete, amiben a megrendelésre végzett munkáit és ennek bevételeit jegyezte. Bevétele az 1911-es évben a 1490 korona és 60 fillér volt.

Házasságukat Isten megáldotta egy gyermekkel. 1913. december 19-én megszületett lányuk, Erzsébet. Édesapja halála után fiatalon halt meg ő is - mindössze 21 éves volt.

1914. januártól idős Kornya Mihály a gyülekezetek számára új kerületi anyakönyvet és jegyzőkönyvet nyitott. Az adakozási feljegyzések szerint ifjú Kornya Mihályék a gyülekezet felé rendszeres adományokkal is szolgáltak.

1914. július 28-án Szarajevóban Ferenc Ferdinánd osztrák-magyar trónörökös merénylet áldozata lett. Egy hónap múlva kitört a háború. Ifjú Kornya Mihály is megkapta a behívót a katonai szolgálatra. Nehéz szívvel hagyta otthon családját: idős édesapját, szerető feleségét és kislányukat. Többször írt levelet a harcterről. Kérte édesapját, hogy imádkozzon érte. Kirner A. Bertalan ezt így

írja le: “Édesapám, imádkozzék értem, mert ha maga imádkozik, mindig megérezem azt. És a fiának ilyen közlései - bár sokat imádkozott érte - most mégis a szívébe nyilallottak.” Egy nap közölték az apával fia halálhírét: **ifjú Kornya Mihály 1914. szeptember 16-án a szerbiai fronton hősi halált halt.** Ez a gyászír nagyon megrázta az egész családot, különösen a 70 éves idős Kornya Mihályt. Lányának, Bereczki Lajosné Kornya Sárának fájó szívvel írja levelét Budapestre, amiben értesíti a tragikus esetről. Fájt neki, hogy nem lehetett egyetlen fia mellett utolsó órájában. Halála pontos helyét nem ismerjük. Teste egy névtelen sírban nyugszik valahol Szerbiában, várva a feltámadás idejét.

Kelemen Sándor Tomi,
2014. július 30, Szalárd

A RIBIZLI PRÉDIKÁL

Befőzéshez készülődtem. Meg szerettem volna tartani télire is valamit abból a sok jóból, amivel Gondviselőnk a szép nyári napokban megajándékozott.

A sikeres tartósítás érdekében az első lépések egyike az, hogy megtisztítsuk a gyümölcsöt, és eltávolítsuk azt, ami hibás, meg azt, ami nem odavaló.

Gyümölcsmosás közben már gyakran felfigyeltem arra, hogy amikor a gyümölcs vízbe kerül – legyen az ribizli, eper vagy szilva - milyen hamar meglátható és milyen könnyen észrevehető benne a hibás. A víz hamar megmutatja. Hamar kiderül, ha valamelyik más színű, barna, vagy „gyanús” puha – arról nem is beszélve, hogy a gyümölcs közepé keveredett szemét – a levelek, száraz ágak stb. – azonnal feljön a víz színére.

Isten néha minket is beleenged a próbák vizébe. Talán azért, hogy meglássa, minálunk hol a hiba? Hogy megvizsgáljon, kiválogasson, mert minket is meg szeretne tartani a jövőre?

Gondoljunk azonban arra, hogy a vízben, amely megtisztít, ott van az Eltévő keze. És szemben a gyümölcsrel – Istennek legyen érte hála és dicsőség – nekünk nem az az elkerülhetetlen sorsunk, hogy amelyik hibás, az már megy is menthetetlenül kifelé. Isten keze megtartó kéz. És ha engedjük, hogy kézbe vegyen bennünket, hibás gyümölcsöket, akkor Ő meg tud újítani, hogy legyen jövőnk, és ne a hibás gyümölcsök sorsára jussunk.

„Mikor vízen még át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok el nem borítanak téged. Ha tűzben jársz, nem égssz meg, és a láng meg nem perzsel téged.” (Ézsaiás 43,2)

Williams Alexanderné

BIZONYSÁGTÉTEL AZ ORVOSI RENDELŐBEN

Kolossé 4:5 szerint *“Bölcsen viseljétek magatokat a kívülvalók irányában, a jó alkalmat áron is megváltván.”*

Magyar származású vagyok, és a TWR magyar programjának a szerkesztője. Emellett igyekszem felhasználni az adódó alkalmakat Megváltómról való bizonyoságtevésre.

Közel egy éve szívkezelő orvosom tudatta velem, hogy Georgia államba fog költözni. Ajánl egy orvost, de ha nem felelne meg, kérhetek mást. A következő vizsgálatnál, miután az ápoló megmérte a szívverést és a vérnyomást, közölte, hogy *dr. Mohamed* nemsokára itt lesz. Hallva a doktor nevét, tudtam, hogy mohamedán az illető. Dr. Mohamed belépett az ajtón, és bemutatkoztunk egymásnak. Elmondta, hogy Amerikában született, tanulmányait is itt végezte, de beszédemből felismerte, hogy külföldről származom. Elmondtam, hogy magyar vagyok és elkezdtünk beszélgetni Európáról. A doktor említette, hogy Európába akar menni szabadságra a feleségével. Ajánlottam neki néhány helyet. Tudok néhány török szót, és megkérdeztem, hogy hasonlítanak-e az arabhoz? Közben megmérte a vérnyomásomat, átnézte az orvosságaim listáját, azután távozott.

A második vizsgálatnál dr. Mohamed érdeklődött, hogy hol dolgoztam. Hallva a *Trans World Rádió* nevet, megkérdezte, hogy milyen fajta programokat sugároztunk. Elmondtam neki Magyarország akkori viszonyait a kommunista uralom alatt: nem volt vallásszabadság, az iskolákban atheizmust tanítottak. Megmagyaráztam, hogy adásaink nem politikai jellegűek voltak, hanem vallásosak. Istenről és a Bibliáról szóltak. Ismertettem vele néhány gyermekprog-

ramot is. Egy igaz történetben két kisfiú eltévedt az erdőben. Sírtak, nem találták meg a hazavezető ösvényt. Az idősebb fiú ajánlotta, hogy térdeljenek le és imádkozzanak Istenhez. De nem tudták, hogyan kell imádkozni. Csupán az iskolában megtanult szorzó táblákat tudták fejből végig mondani. A fiatalabbik fiú ajánlatára ezt kezdték mondani imádság céljából. Isten meghallotta imájukat, mert éppen arra ment egy erdőszé, és figyelte a gyermekhangokra. Aztán hazavezette őket szüleikhez. Az idősebb fiú elmondta anyjának, hogy Isten meghallgatta őszinte imájukat, pedig csak az egyszeregy szorzó táblát mondták, mint imát. A vizsgálat után dr. Mohamed megjegyezte, hogy tetszett neki a beszélgetésünk.

A harmadik vizsgálat után elmondtam neki egy történetet a villámhárítóról: A templomtornyban a villámhárító Jézus Krisztust jelképezi a kereszten, aki megvédi a bűnös emberiséget Isten haragjától, mert az Atyaúrsten nem tűri el a bűnt. Dr. Mohamed nagy figyelemmel hallgatta. Aztán elmondtam neki egy fiatal misszionáriusnő történetét, aki a bibliaiskola elvégzése után Indonéziába akart menni misszionáriusnak, a fejvadász vademberek közé. Sok akadály és figyelmeztetés ellenére elment, és egy egész törzset az Úrhoz vezetett.

Ezidőtájt dr. Mohamed értesítette betegét, hogy Wisconsinba fog költözni. Amikor a levelét megláttam, elhatároztam, hogy ezt a doktort nekem most az Úrhoz kell vezetnem. A következő alkalommal beszélek neki arról, hogy az emberi hagyományok hatalmas embertömegeket vezetnek félre, olyanokat, akik nem ismerik a Megváltót, nem olvassák a Bibliát. Adtam neki egy arab Újtestamentumot, amit egyik barátomtól szereztem. Nagy meglepetésemre dr. Mohamed nemcsak elfogadta az Újtestamentumot, hanem közelebb húzta a székét, hogy jobban hallja, amit mondok. A beszélgetés végén megölelt. Hazatérve levelet írtam neki, amelyben leírtam az üdvösség útját. Azon éjszakán sokat imádkoztam érte.

A következő napokban többször próbáltam kapcsolatba kerülni vele, de nem sikerült. Levelemben biztattam, hogy olvassa az arab Újtestamentumot, keresse a kapcsolatot a hívó keresztyénekkel ott Wisconsinban. Azóta is imádkozom érte, hogy az Úr nyissa meg a szívét az Úr Jézus Krisztus befogadására. Bár csak jó földbe esne az elhintett mag.

Steiner imalevél, 2014. augusztus
Angolból fordította *Marosi Béla*

Készül az első magyar akadálymentesített jelynelvi Biblia

Készül az első magyar akadálymentesített jelynelvi Biblia. A fordítást egy egyházi vezetőkből és nyelvészekből álló munkacsoport végzi. A több éves munkát részben uniós támogatásból szeretnék finanszírozni.

Jelynyelven tanulják a Bibliát a siketek a Kárpát-medencei magyar baptista táborban. A Szentírás jelynyelvre való átültetése is az ő ötletük volt. A jelynelvi Bibliát a tervek szerint DVD-n jelentetik meg. A fordításon a különböző egyházak siket missziós vezetőiből, lelki munkásaiból és nyelvészekből álló speciális munkacsoport dolgozik. Először Márk evangéliumát fordítják le jelynyelvre.

„Nagyon fontos az, hogy a bizonyos fogalmaknak, kifejezéseknek végre egységesen Magyarországon legyenek olyan jelei, amik megkönnyítik nemcsak az érthetőséget, hanem a jelynelvi tolmácsok munkáját is” – mondta *Bokros Andrea*, a Jelynelvi Bibliafordító Munkacsoport vezetője.

Az első magyar akadálymentesített jelynelvi Bibliát részben uniós forrásból szeretnék kiadni – mondta a Híradónak az európai uniós fejlesztésekért felelős államtitkár. *Vitályos Eszter Zsuzsanna* kiemelte: körülbelül hat-hét operatív programban fognak megjelenni olyan pályázati felhívások, amelyeket kifejezetten az egyházak is, illetve egyházi intézmények igénybe tudnak majd venni.

A pályázati felhívások a tervek szerint kora ősszel jelennek meg.

M1 Híradó | 2014. 08. 17.

THE SALVATION POEM

Jesus You died upon a cross
- Rm 5,8
And rose again to save the lost
- Jn 3,16
Forgive me now of all my sin
- 1Jn 1,9
Come be my Savior, Lord and Friend
- Rm 10,9
Change my life and make it new
- 2Kor 5,17
And help me Lord to live for You
- Kol 2,6

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - ZÁPSZONY, KÁRPÁTALJA

Isten kegyelméből már hét éve, hogy *Ukrajnába* költöztünk és itt lakunk *Zápszonyban*. Azóta láthatjuk Isten különleges tervének kibontakozását. A személyes életünkben és a gyülekezeti szolgálatunkban is újra meg újra megerősít minket Isten Lelke abban, hogy reménységgel fáradozzunk, engedelmeskedjünk hívásának és tegyük lelkesen a dolgunkat.

Amikor két évvel ezelőtt hozzálátunk a *zápszonyi imaház tetőszerkezetének lecseréléséhez*, sokan nem értették, túl nagy vállalkozásnak tartották. Pedig nem a kényelem vagy a bizonyítási vágy vezetett minket. Azért volt erre szükség, mert néhány éve a régi és már akkor rossz tetőszerkezetet a nagy hőmennyiség annyira megerhelte, hogy ideiglenesen megoldásként meg kellett állítani annak szelcsúszását. Az épület falai megrepedeztek, a tetőszerkezet pedig veszélyessé vált, a gyülekezet tétlenül kellett tudomásul vegye, hiszen önerőből nem sok mindent tehettünk. Ezért elkezdtünk imádkozni és segítséget kértünk Urunktól, a testvérektől és a gyülekezetektől. A Szentlélek sokak

zetem ki a munkásokat, de szerdán már jött a válasz! Istenünk kegyelmét folyamatosan megtapasztaltuk abban, hogy mindig a megfelelő időben jelentkezett valaki, aki hozzá akart járulni az építkezés költségeihez. Most is így vagyunk vele. Még nem vagyunk a végén, de ha az ő kegyelméből eddig eljutottunk, rábízunk a jövőnkre is. Egy kedves házaspár nemrégiben egy nagyobb összeget adományozott a gyülekezetnek azzal a céllal, hogy a gázfűtésről, ami ebben az évben számunkra a korábbiakhoz képest az ötszörösére növekedett, átállhassunk fafűtésű rendszerre. Nagyon örültünk és hálásak voltunk, meg is vettük a kazánt, de a kazánházat már nem tudtuk megépíteni. Hiszem, hogy az Úr arra is kirendeli a pénzt még a tél előtt.

Terveink között szerepel, hogy az imaház tetőterében szobákat és termeket alakítsunk ki, ahova szeretnénk átköltöztetni a már második éve működő Baptista Napközit. A napközibe iskola-időben, délután 14:00-18:00 óráig járnak a falubeli gyerekek 15-20-an és egy fiatal pedagógus, gyülekezetünk tagja foglalkozik velük.

szívét megindította és összegyűlt annyi pénz, hogy nemcsak a tetőt cserélhettük le, hanem még *bővíteni is tudtunk az istentiszteleti terem méretén*. Ezt abban a reményben tettük, hogy gyülekezetünk továbbra is növekedni fog, hiszen rövid idő alatt eddig a háromszorosára nőtt, megfiatalodott és új szolgálatokba kezdett. Jelenleg ott tartunk, hogy az istentiszteleti terem befejeztük és az imaház külső munkálatait, a szigetelést és a vakolást végezzük. Ugyanakkor az imaház többi része még használhatatlan és nem is rendelkezünk annyi pénzzel, hogy folytathassuk a munkát. Igen, előfordult, hogy szívemben még hétfőn azon aggódtam, hogy pénteken miből fi-

Továbbá szükségesnek látjuk, hogy a *Kárpátaljai Magyar Baptista Misszió* számára legyen egy olyan bázis, és erre az imaház tetőtere megfelelne, ahol gyerekek és ifjúsági táborokat tudunk szervezni, a gyerekeket elszállásolni. Ez egy sürgető szükség a misszióban. Ebben az évben egy alapítvány segítségével volt arra lehetőségünk, hogy két hetes tinitáborot tartunk *Ungváron*. Felejthetetlen élmény volt, amikor közel negyven gyerek az 53-ból a végén, a Szentlélektől megérintve sírva mondta el, hogy új életet akar kezdeni Jézus Krisztussal. Bárcsak mi is tudnánk megfelelő helyet és lehetőséget biztosítani és nem alapítványok jóindulatára lennénk utalva.

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptista Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangeliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Simon József elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Herjeczki Géza elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dócse Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szeretnénk tehát teljes mértékben kihasználni az imaház épületét és nemcsak egyszer egy héten.

Az utóbbi három évben két másik településen - *Beregszászon* és *Nagybégányban* - is gyülekezetplántálásba tudtunk kezdeni, ezen kívül még a közeli *Rafajnaújfaluba* járunk heti rendszerességgel, ahol már van gyülekezet és imaház.

Beregszászon a vasárnapi istentiszteleti helyet béreljük, az ifjúsági munka számára pedig lehetőséget kaptunk egy alapítványtól, hogy szombatonként ingyen használjuk az épületüket. Itt nyáron egy egyhetes evangelizációt tudtunk szervezni egész napos foglalkozá-

JÓ VOLT

Életem (54)

"Helyes az, ha valaki mindenkor a jó-ért buzgólkodik." Gal 4,18.

A Szentlélek olyasmire készítetett, melyre én talán soha nem gondoltam volna. Azóta már tudom, hogy a Szentlélek sohasem cselekszik nélkülem, vagyis bejegyzésem nélkül. Viszont amikor elfogadom ajánlatát, akkor Ő "hozza az anyagot", és Ő készíti elő a terepet. Ezért volt jó és áldásos e vállalkozás. Ezt akkor nem tudtam volna így megfogalmazni, de most, sok év távlatából és tapasztalataiból, igen.

Történt ez az 1960-as évek derekán. Az evangélizációk, főleg falun, télen voltak. Ezért tudtam én a téli iskolaszünetben egy-egy kis csoportot alakítani az Evangélista köré. A Szentlélek úgy adta, hogy a prédikátorok szívesen vették a kis lelkes csoportok szolgálatát. Egy kvartettet állítottam össze, de egy-egy versmondó is jól jött. Volt, hogy két csoport is tudott egy időben működni. Körbe, ellentétes irányba indultunk, és az út felén találkoztunk egy kis tapasztalat cseréjére.

Már nem emlékszem a csapat minden tagjára, de némelyekre igen. Mindég jó lelki közösség alakult ki. Ha valamelyik fiatal még nem ismerte a rendszeres bibliaolvasás és imádkozás áldásait, az e 10-14 nap alatt, biztosan állítom, megtanulta egy életre.

Főleg vonattal utaztunk, és sokat gyalogoltunk. Vajdaságunkban a vasútállomás leginkább messze van a falutól. Nagyon hideg telek voltak. Mi meg szegények voltunk ruha és lábbeliben, de feltaláltuk magunkat.

Reggel mindig közös áhítatot tartottunk és gyakoroltunk. Ha kellett, segítettünk a helybelieknek hívogatni. A "csúcs" az este volt, amikor megtelt a kis imaház, vagy a nagyszoba - ahol csak egy hívó család, vagy házaspár volt a faluban. Ha útba esett szerb vagy szlovák gyülekezet, oda is betértünk. A prédikátor tv. hetekkel előbb megbeszélte az evangélizációt a gyülekezetekkel.

Emlékszem *Kató* és *Vera* testvérnőkre, akik rengeteg verset tudtak fejből, és mindig a legmegfelelőbbet találták meg a hirdetett Igéhez. A régi karénekesből énekeltünk, mert legtöbbször ismerték és énekelték ezeket az énekeket. Mikor a Debreceni fiúk voltak a csoportban, és *Varga János* a szeminárista, a 10 éves Dávid, mielőtt kicsi hegedűjén eljátszotta az éneket, elmondta néhány gondolatát az énekről. János, a bátyja klarinéton játszott, és tenor énekelt.

Még mindig meleg szeretettel gondolok *Kerekes Mária* testvérnőre. Gyorsan tanult, és olyan tisztán énekelt, ahogy imádkozott is. Ilyen volt *Nánási Mária* is. A mai napig lelki barátok

vagyunk. Azután emlékszem az első csoport basszusára, *Kuti István* testvérré. Nem csak kellemes hangjára, hanem mint imaóra-vezetőre is. Az egyik gyülekezetben vasárnap reggel egy számomra még ismeretlen igét olvasott fel, mely nagyon szíven talált: "Önts ki szívedet, mint a vizet, az Úr előtt!" JerSir 2,19b. Csak néhány gondolatot fűzött hozzá, és imára hangolta a testvéreket. Nem felejtettem el azt a paradicsomszöveget, melyet *Kuti testvérnő*, a *Janó Mari* főzött nekünk azon a hideg reggelen, reggelire. Olyan jóízűen mártogattunk a friss kenyérrel! Találékony volt. Hideg volt a szoba, és az ágy is, de cserpet és téglát melegített a sporhelton, becsavarta rongyba, és megmelegítette az ágyat. A gyülekezet az akkortájt vásárolt zsinagógában gyűlt össze. Még áll a zsinagóga, a nagyon értékes freskóval a mennyezetén, de gyülekezet már rég nem van abban a dunaparti városban, *Apatinban*.

Az utolsó csoportra jól emlékszem, mert csak négyen voltunk benne. *Illés Mátyás*, a frissen végzett szeminárista, *Bertalan prédikátor* testvér, *Elvira* húgom és én. Ő úgy tudott jönni, hogy férje kórházba került, a két kicsit pedig *Mama* és *Márta* vállalták erre az időre. Egész úton tudtunk imádkozni sógorom egészségeért. Mégis, mikor az út végén szálltunk itthon a vonatról, elénekelt és azzal vádolt, hogy nagyon rosszul tettem, hogy húgom velünk volt. Nagyon meglepődtem, mert onnan jött a vád, ahonnan legkevésbé vártam. A sátán nem hagyja szó nélkül az Evangélium munkáját, és oda vág, ahol legjobban fáj. De tudni kell, hogy nem rólam, rólam van szó, hanem az üdvöt adó Krisztus evangéliumáról. Ebben a Szentlélek tanácsol, vigasztal és bátorít. Jó, ha figyelünk rá. Csak vele tudjuk kivédeni a sátán támadásait. Egyben bizonyosságot kapunk, hogy jó munkát végeztünk. Mire kitavaszkodott, voltak megtérők,

bemerítkezők, nem kis számban.

Ma ezt úgy hívják, hogy falumisszió. Mi akkor csak egyszerűen hirdettük az Igét énekekben, versben, a Lélek egységében, önkéntesen, szeretetben, és Urunkhoz méltó lelkesedéssel, karöltve az igehirdetővel.

"Ügyeljünk egymásra, a jó cselekedetekre való felbuzdulás végett." Zsid 5,24.

Nagyajtai Eszter

ZÁPSZONY, KÁRPÁTALJA

folytatás az előző oldalról

sokkal, ahol több mint száz ember felé szolgálhattunk. A Második Esély Misszió három éves lesz novemberben és szolgálata nyomán már nyolc tagja van.

Nagybégányban tavaly kezdtünk el rendszeresen házi bibliaórákat tartani. Többnyire asszonyok látogatják és egyre többen. Ők vasárnap átjárnak Zápszonyba az istentiszteletre, mert nincs imaházuk. Két testvérnő már lakik a településen, Isten kegyelméből pedig ebben az évben két másik személy is hitre jutott ott.

Kérjük testvéreinket, hogy továbbra is imádkozzanak értünk. Imádkozzanak Ukrajna békességeért és az Ukrajnában élő szentekért. Nehéz időkben és körülményekben élünk anyagilag és szellemileg egyaránt. A legtöbb ember tanácstalan, a jobb élet reményében, vagy a harcok elől külföldre menekülne. Látjuk, hogy Istentől kapott feladatunk a jó hír megosztása, amiben használ is minket a Szentlélek. Isten evangéliuma életváltoztató erővel és reménységgel teli. Olyan békesség és öröm forrása, amit a nehéz körülmények sem tesznek elérhetetlenné. Kérjük testvéreinket, ha helyzetük lehetővé teszi és a Szentlélek szívükre helyezi, támogassák szolgálatunkat, a zápszonyi imaház felújításának befejezését.

Nagy-Kasza Dániel, misszionárius